

РЕШЕНИЕ

№ 3333

гр. София, 21.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 15.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **8134** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 145](#) и сл. [от АПК](#), във вр. с [чл. 118, ал. 3](#), във вр. с [ал. 1 от КСО](#).

Образувано е по жалба на Г. Д. Г. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], против Решение № 1040-21-73/23.07.2020г. на Директора на ТП на НОИ – С. град, с което е отхвърлена жалбата ѝ против Разпореждане № РВ-3-21-00751110/15.05.2020г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ-С. град за възстановяване на добросъвестно получено парично обезщетение за бременност и раждане и отглеждане на малко дете за периода от 03.01.2018г. – до 16.02.2019г. в размер на 5477.76лв. - главница.

Навеждат се оплаквания за незаконосъобразност на обжалвания акт, поради неправилно приложение на закона. Твърди се, че контролиращият административен орган неправилно е приел, че са налице предпоставките на [чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО](#) за възстановяване на получено обезщетение за бременност и раждане и отглеждане на малко дете. В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на разпореждането, потвърдено с Решението като постановено при неправилно изяснена фактическа обстановка и неправилно приложен материален закон, а именно чл. 40, ал. 1 от КСО. Констатацията, че не е извършвала трудова дейност не била подкрепена от каквито и да било доказателства. Моли да се отмени изцяло актът като неправилен и незаконосъобразен.

В съдебно заседание, жалбоподателката, редовно призована се представлява от адв. Ч.

САК. Поддържа жалбата.Претендира присъждането на разноски, съгласно представен в съдебно заседание списък на разноските.

В съдебно заседание, ответникът ТП на НОИ С. град, чрез процесуалния си представител – юриск. А., оспорва жалбата. Излага аргументи за законосъобразност на оспорения акт. Искането към съда е да отхвърли подадената срещу него жалба като неоснователна. Претендира за юрисконсултско възнаграждение, съобразно материалния интерес.

От фактическа страна.

Жалбата е подадена от лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, за което оспореният административен акт създава задължения, при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащо на съдебен контрол на основание чл. 118, ал. 1 от КСО решение на Директора на ТП на НОИ – С. град, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Жалбоподателката Г. е работила в [фирма] по трудов договор, като за нея са подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО от процесното дружество.

Съгласно данни от ПП „ПОПДОО“, в ТП на НОИ – С. град, от осигурителя [фирма] с ЕИК[ЕИК] са представени Удостоверения по образец съгласно приложения № 9 към чл. 8, ал. 1 и приложение № 10 към чл. 10 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване с данни относно правото на парично обезщетение към следните болнични листове и декларации: № E20171560825, E20170172881, E20167331065, заявление-декларация за изплащане на парично обезщетение при бременност и раждане издадено от [фирма] с ЕИК[ЕИК] за периода 14.12.2018г. - 16.02.2019г.

По повод осъществяване на последващ контрол на изплатените парични обезщетения и помощи от ДОО за издаване на задължителни предписания - л.74 от делото, за заличаване на данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, е извършена проверка по разходите на ДОО на осигурителя Г.” Е. с ЕИК[ЕИК] от контролен орган при ТП на НОИ-С. град. Проверката е приключила с констативен протокол № КВ-5-21-00674382/18.09.2019г. При проверката е установено, че от Г.” Е. с ЕИК[ЕИК] не са подавани Годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО за 2016г. и за 2017г. и 2018г. Съгласно справка от информационната система на НОИ, относно партидата на осигурителя Г.” Е. с ЕИК[ЕИК] е установено, че няма данни за внесени осигурителни вноски.

Контролният орган при ТП на НОИ – С. град, като не е намерил достатъчно убедителни доказателства относно дейността на Г.” Е. с ЕИК[ЕИК], както и относно упражняването на трудова дейност от Г. Г., е издал задължителни предписания № ЗД-1-21-00674027/18.09.2019г. за заличаване на подадените за нея данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за периода от 26.05.2017г. до 29.11.2018г.

Задължителните предписания не са изпълнени и е иницирана процедурата, регламентирана в чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица /понастоящем чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица/, за

служебно заличаване на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, предмет на задължителни предписания № ЗД-1-21-00674027/18.09.2019г., вкл. и тези за Г. за периода от 26.05.2017г. до 29.11.2018г., като впоследствие, след влизането им в сила е извършено служебно заличаване на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени за Г. за процесния период.

Не е спорно, че на жалбоподателката са изплатени парични обезщетения за бременност, раждане и отглеждане на малко дете. Установяването на факти и обстоятелства с констативен протокол КВ-5-21-00674382/18.09.2019г. за заличаване на подадените за нея данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО и задължителни предписания ЗД-1-21-00674027/18.09.2019г., и заличаването на подадените за нея данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО е станало след изплащането и представляват нови документи и данни, които имат значение за определяне на правото на изплащане на паричните обезщетения за бременност, раждане и отглеждане на малко дете. В хода на проверката е установено, че няма основание за осигуряване на Г. Г. от [фирма] и същата няма качеството на осигурено лице.

При това положение административният орган – ръководител на контрола по разходите на ДОО е приел, че жалбоподателката няма право на парично обезщетение за времето, през което е ползвала отпуск за раждане на дете през периода 03.01.2018г. До 30.04.2018г. На основание чл. 114, ал. 2 и ал. 3 от КСО е издал разпореждане № РВ-3-21-00751110/15.05.2020г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ-С. град за възстановяване на добросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност от 03.01.2018г. До 30.04.2018г. И парично обезщетение за бременност и раждане и отглеждане на малко дете за периода от 14.12.2018г. – до 16.02.2019г. в размер на 5477.76 лв.

Разпореждането ѝ е връчено и в срока по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО е подадена жалба срещу него с вх. № 1012-21-307/25.06.2020 г. до Директора на ТД на НАП – С. град.

В срока по чл. 117, ал. 3 от КСО директорът на ТП на НОИ С. град е издал решение № 1040-21-73/23.07.2020 г., с което е отхвърлил оспорването, като неоснователно. Решението на директора на ТП на НОИ - софия град е предмет на съдебен контрол в настоящото производство.

В хода на съдебното обжалване не са събрани нови доказателства, различни от възприетите от административния орган и отразени в оспореното решение.

Правни изводи:

Оспореното решение № 1040-21-73/23.07.2020 г е валидно и допустимо. Издадено е след надлежно сезиране с жалба до Директора на ТД на НАП – С. град, по реда на чл. 117, ал. 1 от КСО и в срока за обжалване по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО. Постановено е в едномесечния срок по чл. 117, ал. 3, изр. 1 от КСО.

Издадено е от компетентен орган съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО – Директор на ТП НОИ – С. град. Обективизирано е в посочената в същата разпоредба писмена форма и е със съдържание, регламентирано в чл. 59, ал. 2 от АПК. Отговаря на изискването за мотивираност съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО. Означен е органът, който го е издал. Отразени са направените от него при осъществената контролна дейност фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. Датирано и подписано е. От

обстоятелствената част недвусмислено се изяснява, че контролиращият административен орган споделя извода на издателя на административния акт за наличие на предпоставките по чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО за възстановяване на добросъвестно получена сума за обезщетение за ползван отпуск за временна неработоспособност. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му.

Решението е материално законосъобразно.

Правилно Директорът на ТП на НОИ – С. град е приел, че разпореждането, предмет на контрол е издадено от компетентен административен орган. Съгласно чл. 114, ал. 3 от КСО това е длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. В настоящия случай Разпореждане № РВ-3-21-00751110/15.05.2020г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ-С. град, който е материално и териториално компетентния административен орган да стори това съгласно нормата на чл. 114, ал. 3 от КСО.

Разпореждането е обективизирано в изискуемата писмена форма и съответства на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК за съдържание и реквизити. В проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. То е издадено след извършена проверка по реда на чл. 107 от КСО, в хода на която са издадени и влезли в сила задължителни предписания за заличаване на подадените по отношение на жалбоподателката данни по чл. 5, ал. 4 от КСО от осигурителя [фирма]. Зачичаването е извършено служебно по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8/29.12.2015 г. при наличие на предвидените в същата норма предпоставки – неизпълнение на предписанието от адресата му в указания срок. Зачичените данни касаят периода, в който жалбоподателката е ползвала отпуск за временна неработоспособност и бременност, раждане и отглеждане на дете.

Затова е законосъобразен изводът на административния орган, че към този момент Г. не е имал качеството осигурено лице по смисъла на чл. 4, ал. 1 от КСО. Изплатеното й такова е получено без основание, което е установено при условията на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО. Съгласно посочената разпоредба основание за възстановяване на добросъвестно получени суми е постъпили след изплащането му доказателства или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. В настоящия случай, в хода на извършена проверка са събрани доказателства, че през периода 26.03.2017 г. – 18.05.2018 г. жалбоподателката не е работила по трудово правоотношение при [фирма] и съответно не е била осигурено лице по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на КСО. Затова подадените за него данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО са заличени.

Съгласно § 1, т. 3 Допълнителни разпоредби на КСО, "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Според чл. 10, ал. 1 КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването й.

Следователно лице, за което не е доказано, че е извършвало трудова дейност, не може да има качеството осигурено лице, независимо дали за него са подавани данни в НАП и са внасяни осигурителни вноски. В този смисъл Решение № 1574 от 30.01.2020г. по адм. дело № 5755/2019г. и Решение № 16555 от 04.12.2019г. по адм. дело № 8906/2019г. по описа на Върховния административен съд.

Видно от приетата по делото представена от „Х. Т.“ О. декларация по чл. 50, ал. 1 от КСО за периода от 14.12.2018 г. до 16.02.2019 г. вкл. на Г. Г. е изплатено парично обезщетение за бременност и раждане за 42 работни дни. Предвид заличаване на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход на жалбоподателката подадени чрез [фирма] за периода 26.05.2017 г. до 29.11.2018 г. и на основание на новите данни по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО е преизчислено изплатеното парично обезщетение при което се установява, че дължимото парично обезщетение за цитирания период на лицето е в по-нисък размер.

От [фирма], ЕИК[ЕИК] за Г. в ТП на НОИ С. -град са представени Удостоверения приложения № 9 към чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО) с данни относно правото на парично обезщетение по болнични листове № E20171560825 (периодът на временна неработоспособност, определен с болничния лист е от 03.01.2018 г. до 16.02.2018 г. вкл.), E20170172881 (периодът на временна неработоспособност, определен с болничния лист е от 30.01.2018 г. до 12.03.2018 г. вкл.) и E20167331065 (периодът на временна неработоспособност, определен с болничния лист е от 13.02.2018 г. до 17.05.2018 г. вкл.).

От „Х. Т.“ О., ЕИК[ЕИК] за Г. в ТП на НОИ С.-град е представено Удостоверение приложение № 10 (към чл. 9, ал. 1 от НПОПДОО) с данни относно правото на парично обезщетение при бременност и раждане, считано от 14.12.2018 г. за периода 14.12.2018 г. - 16.02.2019 г. вкл.

Въз основа на декларираните данни в представените приложения и подадените данни в Регистъра на осигурените лица (Р.), по реда на НПОПДОО на жалбоподателката е изплатено парично обезщетение за 123 р.д. в размер на 6 241,85лв.

На основание Заповед № ЗР-5-21-00405342/24.04.2018 г. е осъществен контрол по разходите на ДОО на осигурителя „Г.“ Е., при който е установено, че същият е подавал уведомления по чл. 62, ал. 5 КТ за сключени трудови правоотношения и подавани данни по чл.5, ал. 4 от КСО за осигурени от тях лица върху максимален осигурителен доход, без да са внесени дължимите осигурителни вноски и без да са налице данни за осъществявана от тях стопанска дейност, което е довело до неоснователно изплащане на парични обезщетения за временна неработоспособност, бременност, раждане и майчинство, както и безработица и отпускане на пенсии в максимални размери съобразно декларирания доход от което са нанесени щети на фондовете на ДОО.

Дружеството [фирма] не е внасяло дължими осигурителни вноски по фондовете на ДОО, като задълженията за наетите по трудови правоотношения лица са в размер на 183 478,00 лв.

На [фирма] са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-00674027/18.09.2019 г. за подаване на декларация обр. 1 с код „заличаване“, за лицата , за които има подадени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от 01.01.2017 г. до 30.11.2018 г., вкл. и за Г. Г. за периода 26.05.2017 г. до 29.11.2018 г., като предвид неизпълнението на същите данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО са заличени служебно за посочения

период, през които дружеството не е извършвало дейност, като заличаването е извършено по реда на Наредба Н-8/29.12.2015 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда на подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (в сила до 03.01.2020 г.).

Предвид заличените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от месец 01.2017 г. до месец 11.2018 г. вкл. за Г., подадени от „Г.“ Е., ЕИК[ЕИК] са налице нови данни, имащи значение за определяне правото на парично обезщетение и в случая е приложима хипотезата на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, като данните сочат че паричното обезщетение за временна неработоспособност на жалбоподателката по представените болнични листи за периода от 03.01.2018 г. до 30.04.2018 г. вкл., в общ размер на 5 118,85 лв. са неоснователно изплатени, тъй като тя няма качеството на осигурено лице по смисъла на §1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО, чрез осигурител [фирма].

На жалбоподателката Г., съгласно представената от [фирма] декларация по чл. 50. ал. 1 от КСО за периода от 14.12.2018 г. до 16.02.2019 г., вкл. е изплатено парично обезщетение за бременност и раждане 42 работни дни в размер на 1 123, 00 лв, като предвид заличаване на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход на същата подадени чрез [фирма] за периода 26.05.2017 г. до 29.11.2018 г. и като са налице нови данни по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, е преизчислено изплатеното й парично обезщетение, като се установява, че дължимото обезщетение за цитирания период на лицето е в размер на 764,09 л в. Предвид посоченото за жалбоподателката за посочения период възниква задължение за възстановяване на неоснователно получена сума в размер на 358, 91 лв.

Поради изложеното, съдът намира, че постановеното Разпореждане № РВ-3-21-00751110/15.05.2020 г., с което на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 и ал. 3 от КСО е разпоредено лицето да възстанови добросъвестно получените парични обезщетение за временна неработоспособност за периода от 03.01.2018 г. до 30.04.2018 г. и парични обезщетения за бременност и раждане за периода от 14.12.2018 г. до 16.02.2019 г. в общ размер на 5 477,76 лв. (пет хиляди четиристотин седемдесет и седем лв. и седемдесет и шет ст.) - главница е правилно и законосъобразно и като такова правилно е потвърдено с процесното Решение № Ц 1040-21-73/23.01.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С. -град.

Изложеното налага извода за наличиена предпоставката на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО за издаване на разпореждане за възстановяване на получената сума за обезщетение за раждане на дете и обезщетение за временната неработоспособност. Затова настоящият състав намира, че административният акт, предмет на съдебен контрол е издаден в съответствие с посочените в закона материални предпоставки и съответства на относимите правни норми. Доколкото становището на контролиращият административен орган, съвпада с този извод на съда жалбата срещу същото се явява неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя следва да се присъдят направените от ответника разноски за процесуално представителство в минималния размер от 150 лв.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Г. Д. Г. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], против Решение № 1040-21-73/23.07.2020г. на Директора на ТП на НОИ – С. град с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-00751110/15.05.2020г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ-С. град за възстановяване на добросъвестно получено парично обезщетение за бременност и раждане и отглеждане на малко дете за периода от 03.01.2018г. – до 16.02.2019г. в размер на 5477.76лв. – главница.

ОСЪЖДА Г. Д. Г. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] да заплати на ТП на НОИ – С. град , разноски в размер на 100 лева.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му, пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: